

Прищинското поле. Прочие, нататък бѣха насочени и други части отъ II армия. Съ това се сложи край и на голѣмитѣ действия въ тази частъ на военния театъръ. Много отъ войскитѣ станаха тукъ излишни, и предстоеше да бждатъ употребени за изгонване французитѣ и англичанитѣ, които отъ Солунъ бѣха напреднали на северъ, до висотитѣ северно отъ Дойранъ и до Удово, а по Вардара нагоре бѣха стигнали линията Криволакъ—Кавадарци—Возарци (на р. Черна). Поради това, именно, бѣха освободени най-първо бригадитѣ, които досега действаха въ състава на 3-а Балканска дивизия. Тѣ трѣбваше да се присъединятъ къмъ своитѣ дивизии. 2/5-а бригада, която на 10-и ноемврий настѣпваше на западъ, ведно съ другитѣ части отъ 3-а дивизия, бѣ спрѣна западно отъ Ново Бърдо, за да бжде задмината отъ частитѣ на 1-а Софийска дивизия. Следъ това Бригадата трѣбваше да се отправи презъ Феризовичъ—Качанишкия проходъ—Скопие да се присъедини къмъ Дивизията си и да действа срещу французитѣ при Кавадарци—Неготинъ.

Привършването на операцията около Гиляне и Прищина даде възможностъ да се събератъ въ долината на р. Вардаръ¹⁾ достатъчно сили, които, наедно съ 2-а Тракийска дивизия, задържаща досега англо-французския напоръ къмъ гр. Струмица, трѣбваше да настѣпятъ на югъ и окончателно да очистятъ Македония отъ противникъ.

Срещу французитѣ — 57-а и 122-а дивизии, които преди това бѣха принудени да спратъ настѣпването си на северъ, и да се укрепятъ на Криволакъ и въ жгѣла между рѣкитѣ Вардаръ и Черна²⁾, бѣха групирани къмъ срѣдата на ноемврий 7-а Рилска, 11-а Македонска и 5-а Дунавска дивизии³⁾. Къмъ тѣзи части подхождаха по това време привлѣченитѣ откъмъ Гиляне—Прищина 1/7-а и 2/5-а бригади. Тѣзи две бригади бѣха очаквани отъ командувачия II армия, за да пристѣпи къмъ решителни действия и по долината на р. Вардаръ. Между това, французитѣ разбраха опасното си положение и побързаха да отстѣпятъ на югъ. На 21-и ноемврий, когато Южната група на II армия настѣпи срещу французската позиция на линията Возарци—Криволакъ, противникътъ вече я бѣше опразднилъ. Въ сѣщото време французитѣ и англичанитѣ, които досега действаха срещу 2-а дивизия, бѣха енергично атакувани отъ сѣщата.

* * *

2/5-а бригада, която на 12-и ноемврий се събра при ж.п. ст. Липлянъ, и преношува на следния день на бивака при с. Долни Халачъ, получи заповѣдъ да се присъедини къмъ Дивизията си. На 13-и ноемврий падна дълбокъ снѣгъ, и времето се застуди силно. По тази причина походътъ къмъ Скопие и по-нататък бѣ свързанъ съ доста голѣми неудобства.

¹⁾ Други части бѣха насочени на югъ, къмъ Битоля.

²⁾ Западно отъ французитѣ се намираха сръбски части, които преграждаха и отбраняваха посоката къмъ гр. Прилепъ.

³⁾ Дивизията бѣше тукъ само съ три полка: 2-и, 5-и и 49-и. Единъ полкъ (50-и) бѣ насоченъ, заедно съ части отъ 8-а дивизия, къмъ Западна Македония.